

кронатъ на истинны те чѣдеса, и послѣ по нѣколико време ако начне да се укоренава на всички те (человѣцы) въ знаніе и въ память: тогда дѣховникъ долженъ е весьма скоро (тойчасъ) да обави това тамо, гдѣ то требва, за да можатъ да пресѣчатъ поскоро таква лѣжа, и за да непогрѣшава народъ, кой то се измамилъ съ таа лѣжа презъ незнаніе (невѣдѣніе), и да не пріима лѣжа та за истина, понеже съ такво употребленіе на лѣжливы те чѣдеса, не токмо дръго нѣкое безстрашіе се чини, но и Божіа заповѣдь (не пріемли имени Господа Бога твоего всѣ) дерзновенно се разоравя (се потѣпчава): защо то въ тыа измышленни чѣдеса спомина се име Божіе, кое то отъ нихъ, чрезъ лѣжа, не прославлявасе, но пріимасе всѣ, а на благочестіе то (добра вѣра) вдигасе отъ дръговѣрцы те укореніе: того ради такво законпрестѣпно и на благочестіе то пакостно дѣло требва много скоро да се изстребавя, и дѣховницы заради таквы слѣчаи должны са да обавяватъ не скривно (авно) и незававно, какво то казахме погорѣ.

гг. Но оскѣнь оныхъ така голѣмы причини, каковъ ли грѣхъ да е, ако быде